

BLICKARNA RIKTAS MOT MITTEN

■ Ska Centerpartiets kärnkraftsmotståndare vara trogna sin övertygelse eller ska de i partiloyalitetens namn tuga och rätta in sig i ledet? undrar Lasse Karlsson, medlem i Folkkampanjen mot Kärnkraft och Kärnvapen.

När statsminister Fredrik Reinfeldt läste upp sin regeringsförklaring den 6 oktober 2006 förklarade han att "förbudet att uppföra nya reaktorer kommer att bestå." Samma sak hade allianspartierna deklarerat i sitt valmanifest i valrörelsens slutskede: "Förbudet att uppföra nya reaktorer kommer inte att upphävas under mandatperioden." I dag vet vi att de inte talade sanning. De gav oss bara ännu en bekräftelse på att kärnkraften inte kan överleva utan svek och lögn.

2010 skulle den sista svenska kärnkraftreaktorn stängas. Det beslutades av en enig riksdag efter folkomröstningen 1980. Men i stället kan 2010 bli det år då riksdagen beslutar att nya reaktorer får byggas för att

ersätta de nuvarande. Frågan avgörs i riksdagen den 17 juni medan svenskarna planerar sitt midsommarfirande och medierna dränker oss i kunglig bröllopsjournalistik. Då behandlas de två propositioner som lades fram på 30-årsdagen av folkomröstningen och där regeringen föreslår klartecken för ny kärnkraft. Utgången av voteringen är osäker. Om fyra borgerliga ledamöter röstar med en enig opposition består förbudet i svensk lag mot att bygga nya reaktorer. Två har redan sagt att de kommer att vara lojala med regeringsförklaringen och trogna sin övertygelse.

DET ÄR CENTERPARTIET som blickarna dras till. När centern under Torbjörn Fälldin blev det

svenska kärnkraftsmotståndets politiska spjutspets fick partiet 25,3 procent av rösterna i riksdagsvalet 1973 – i senaste SIFO-mätningen är siffran 4,7 procent. De flesta kärnkraftsmotståndarna har visserligen lämnat Centern men kärnkraftsmotståndet är likväl en del av partiets identitet.

DÄRFÖR KÄNNER Maud Olofsson sig tvingad att säga att man, trots sidbytet, inte har ändrat uppfattning om kärnkraften och vid Centerstämman 2009 fattades heller inget beslut om att godkänna partiledningens eftergifter. I stället fastslog stämman att energikällor som inte är långsiktigt hållbara ska fasas ut. På Facebook har gruppen Centerpartister mot kärnkraft 203 medlemmar och partiets EU-parlamentariker Lena Ek är en av de ansvariga för sidan.

Säkert finns det åtskilliga

övertygade kärnkraftsmotståndare bland Centerpartiets 29 riksdagsledamöter.

Genom att Maud Olofsson brutit mot vallöftet och nonchalerat den interna partidemokratin har de nu placerats i en politisk rävsax. Ska de vara trogna sin övertygelse eller ska de i partiloyalitetens namn tuga och rätta in sig i ledet? Deras dilemma är moraliskt och inte en fråga om kunskap och argument. Sedan länge vet de att kärnkraften är farlig, dyr och onödig.

SÄKERT INSER DE också att Maud Olofsson inte har några sakskäl för sin linje. Hon påstår att eftergifterna till Moderaterna och Folkpartiet är ett villkor för en satsning på förnybart och på energieffektivisering, men denna "satsning" är i linje med EU:s direktiv och möter inga invändningar från den rödgröna oppositionen – annat än att den

är för liten. Likaså är regeringens tal om fullt och obegränsat ansvar för reaktorernas ägare bedräglig retorik. Slutligen, hoppas jag, inser de centerpartistiska kärnkraftsmotståndarna att de lagförslag som riksdagen ska ta ställning till inte innehåller några skrivningar som hindrar statliga subventioner till ny kärnkraft.

Vad de borgerliga kärnkraftsmotståndarna i riksdagen behöver är mod. Vi har två och en halv månad på oss att visa dem vårt stöd.

LASSE KARLSSON
MEDLEM
I FOLKKAMPANJEN
MOT KÄRNKRAFT OCH
KÄRNVAPEN

Fotnot: Lasse Karlsson satt i styrelsen för Linje 3 under folkomröstningskampanjen och bloggar mot atomkraft på dagnokmotatomkraft.blogspot.com

LÄMNAT C. Birgitta Hambræus är en av alla kärnkraftsmotståndare som lämnat Centerpartiet. Här talar hon vid Folkkampanjens manifestation på Sergels torg på 30-årsdagen av folkomröstningen.